

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Miracula aliquot à viris sanctitate præclaris invocatione Deiparæ alijs
exhibita, quæue in seipsis sunt experti sect. 2. nu. 10.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

certiores, & ad auxilium appellandi. Vnaque reperta via est in tanta hostium vibem obli-
dentium, tum multitudine, tum vigilantia, si
cymba fieret, vt in flouium demissa vicinum,
qui in mare delabitur spatio non longo Valdi-
uiam, Conceptionisve Ciuitatem attingens,
discriminis admoneret. Itaque Scapham ex
dissolutis arcibus, arborumque fragmentis effici-
unt, deerat pix illa, quæ rimas, fissurasque
comprimeret, & aquæ influentis peruadentis-
que aditus omnes obturaret. Nec aliud in prò-
ptu erat, quam quod ex vini piceatis vitribus,
quisque radebat; quidam memor duos se vini
vitres pleos iam diu sub terram infodisse, cur-
riculo adit ad latebram, videtque vinum omne
in illud bituminis genus esse conuersum, sine
quo fatiscuntibus nauigijs, & aquam accipi-
entibus tuto nauigari non potest. Hac igitur
bituminis, tum commoditate, tum copia linter
illinitur, humerisque portatus, in flumen iaci-
tur sex vectoribus, tribus Hispanis, tribusque
Indis Virgine ducente cursus incipitur, supera-
tisque tempestatum mille periculis iam Val-
diuiam, quæ propinqua erat appulsuri vento
arcepi benefico versus Conceptionis Vibem
prora dirigitur vitata Valdiuia, quæ hostili
incendio illo ipso tempore conflagrabat, & in-
cola hostili gladio corruerant: quamobrem
admoniti, qui in vibem erant Conceptæ Vir-
ginis decora nomine, suorum imminenti exitio
metuentes, terrestri itinere, quod mare clau-
sum esset, iplo vibis Rectore duce ad opem fe-
rendam festinarunt. Decebat enim vt quæ
Virgini ditata esset Ciuitas ei vibis foret auxi-
lio, quæ se Virgini commendarat hæc ex litte-
ris P. Roderici Cabredi Prouincialis Societatis
lesu in Regno Peruano.

P. Roderic.
Cabredus.

MIRACVLA ALIQVOT A VIRIS

sanctitate præclarè inuocatione Deiparæ
alijs exhibitæ, quæve in se ipsis sunt
experti.

SECTIO II.

Miracula aliquot à
viris san-
ctis Dei-
paræ inuo-
catione
parrata.

IO VIN & illud in Deiparæ miraculis
nimadoersione dignum videtur, com-
plures tametsi sanctitate præclaros cum in-
suis, siue animæ, siue corporis necessitatibus
tum etiam in miraculis, quæ diuina virtute
ipsi edebant, Deiparæ intercessionem sæpe
implorasse, vel etiam alijs consuluisse, vt hæc

etiam ratione Virgini sanctissimæ recte dice-
re possimus illud Psal. 44. *Vultum eius depre-
cabitur omnes diuites plebi.* quod licet ex non-
nullis, quæ cap. 20. retulimus exemplis fatis
appareat (huc enim spectat illud de pestilentia
ab vibem depulsa tempore S. Gregorij, & de Basi-
lisco Romæ tempore S. Leonis IV. sublato, qui
suo venenatu afflato homines interimebat, &
illud quod SS. Cosmæ, & Damiano Deiparæ
iussit, vt quendam ægrotum sanarent, & hu-
iuscemodi alia, quæ Deiparæ ope facta hæc-
tenus commemorauimus) quo tamen hoc magis
perspicuum fiat quædam alia in hanc sen-
tentiam recensebimus.

Constantinopoli aliquando magna, ac
diuturna grassata est pestis, adeoque sæuiebat,
vt omne genus hominum, atque omnis ætas
interitura videretur, quare Eutyechius Patriar-
cha sanctissimus ab exilio reuocatus anno Do-
mini 578. supplicationes cum fidei populo
instituit à sanctissima magna Ecclesia incipi-
ens, vsque ad ædem Dei Genitricis in Blacher-
nis, sicque Christos, quem Virgo genuit, placatus
pestem extinxit. hæc in vita S. Eutyechij a-
pud Suriũ 6. Aprilis.

Psal. 44.

Lues ma-
gnæ in ur-
be Constã-
tinopoli-
tana S.
Eutyechij
precibus à
Deiparæ
aufertur.

Surius.

Idem S. Eutyechius complura miracula edi-
dit vnctione cuiusdam olei, quod Eusthatius,
qui cum eo versabatur, eiusque vitam scripsit,
vocat oleum sanctum; dicitque fuisse tum il-
lud, quod è pretiosa cruce, tum illud, quod ex
sanctæ Dei Genitricis Imagine Sozopoli sca-
turire solet, de quo sacro Deiparæ vnguento
miraculis celebri supra ex Germano Patriar-
cha Constantinopolitano diximus, vbi quod-
dam insigne miraculum ab eodem S. Euty-
echio per illud effectum retulimus in præsentia
quamplurimis alijs omisis, vnum tantum ex
eius vita iisdem verbis referemus. Iuuenis qui-
dam in arte pingendi peritus eam in Domo
Chrysaphij piæ memoriæ in ipsa Ciuitate A-
maleorum exercebat. Hic aliquando veterem
ex pariete Veneris picturam delebat, vt histo-
rias piæ reponeret. Volebat enim vir ille ex
domo sua superiore Archangeli Oratorium fa-
cere ex inferiore autem Oratorium Sanctæ, ma-
nuum S. Eutyechij
tricitis & semper Virginis Mariæ. Cum igitur
Pictor sedam impudicæ Veneris historiam
euertisset, dæmon, qui illi inhærebat, artificis
manum sic inuasit, vt inflammata tumesce-
ret, & graui vlcere affecta necessario ampu-
tanda

Alia eius-
dem S. Euty-
echij mi-
racula.

Gggg 2   tanda

tanda videretur. Quare cum periculum adspiceret, vitæ capit consilium, & ad virum sanctum confugit, ut per ipsum à Deo auxilium impetret. At ille cum pro ipso Deum orasset, vnxit oleo sancto dexteram ipsius manum, quæ inflammatione, atque vicere laborabat, idque fecit tribus diebus, & manus eius diuino auxilio conualuit, atque alteri similis reddita est, & quo in loco Pictor vulnus acceperat; in eo memorie, & grati animi declarandi causa Sancti viri depinxit Imaginem: vt manus, quæ curationis beneficium acceperat, Medicum suum secundum Deum testaretur. hæc in vita S. Eutychij.

*S. Theodoros Sicota
Episcopus à B. Virg. sanatur.*

S. Theodoros Sicota, vitæ asperitate, sanctitate, & miraculis clarissimus ex Archimandrita Episcopus Anastasiopolis ex hac vita migravit anno Domini 613. cuius dies in Martyrologio recolitur 22. Aprilis. Is suam erga Deiparam pietatem declarauit. nam cum S. Michaelis Oratorium in vsum eorum, qui vt ab ægitudine, vel à cacodæmone curarentur, vel ad precandum eo accedebant extruxisset. Aliud Oratorium Dei Genitrici dicauit, in quo Monachorum regulam, quos instituebat, ponere decreuit. cum verò aliquando veneno tentatus esset, in cellula sua in Episcopio mutus, atque immobilis iacuit tribus diebus, adeo vt rumor de morte eius iam increbesceret. Post tertiam autem diem apparuit ei Dei Genitrix, quæ sceleratis hominibus exitium comminata, & morbi causam aperiens, & infidiatōres patefaciens e manu sua tria illi colocoeca dedit. *Hæc, inquit, comedite, & nihil sibi erit mali.* Somno solutus vir sanctus Saluatori Christo gratias egit, & immaculatæ Matri eius Virgini Mariæ. & causam quidem morbi significauit, Auctores autem retinuit, & pro illis Deum precatus est. Deinde deposito Episcopatus munere Sozopolim ad Templum Deiparæ studio videndi oleum, quod diuino munere ex Deiparæ Imagine manat, profectus est: quo in templo Paralyticum, & ænium Enegumenum curauit, & manibus in crucis speciem extensis precans oculos in admirabili Imagine defigebat, cum oleum diuino nutu effluens in eius sanctitatis testimonium in oculos eius misit, eosque conspersit, hæc in eius vita apud Surium.

*Infirmus
Enegumenum
monachus*

11 Virgo quædam Theopenti Episcopi Syri filia Romæ in Monialium Monasterio degens, cum à dæmone esset arrepta, ab eius parente

ducta est (vt verbis vtar eius, qui rem litteris mandauit) ad mansionem sanctæ Dei Genitricis, vbi sanctus Paulus fuit decollatus ad Aquas Saluas, vbi reliquæ S. Anastasij martyris requiescunt. & quia mulier non licebat illud monasterium ingredi, ducta est puella in proximam basilicam sancti Ioannis Baptistæ, in qua cum Kalendis Octobris allato capite S. Anastasij adiuraretur dæmon. Ille verò multas etuomens blasphemias exire tenueret, expletis viginti quinque diebus, in quibus Episcopus, vna cum monachis die, nocteque preces cum lachrymis ad Deum fundebat: tandem dæmon per os puellæ exclamare cepit dicens: *Ecco dico vobis, quia MARIA, Paulus, & Andreas obtulerunt spiritus mali senis Episcopi, & monachorum lachrymas ante Nazarenum, qui deus potestatem Anastasio. vt veniat, & exiciat me de corpore isto in Kalendis Nouembriis, quod & factum est.* Hoc totum ex actis publicis per Ecclesiæ Notarium fidelissime conscriptis, plenius refert Baronius tom. 7. Annalium ad annum Domini 713. quo hæc gesta esse scribuntur.

*la à Deo
para. ali.
reg. sancta
sanatur.*

Cum aliquando in Germania tam sæua pluuie fulminum. & ventorum tempestas orta esset, cunctique pauidi ad Ecclesiam confugiētes, terribile Dei iudicium præstolarentur: Lioba Virgo sanctissima cuiusdam Monasterij Monialium Abbatissa populum ad orationem hortata, ante altare prosternitur: sed crescente procella, & populi pauore, rogata vt Dei Genitricem inuocaret, cuius intercessionem ab eius tempestatis discrimine liberarentur, ad Ecclesiæ fores accurrens, signo sanctæ crucis edito, suæ tempestati nomen summæ maiestatis opposuit, extensisque manibus in Cælum tero clamore Christi clementiam inuocauit, & per intercessionem, ac merita sanctæ Mariæ Virginis propitium populo suo velociter eum fieri precata est. confestim tonitrua quiescunt, nubes à ventis dissipantur, optata serenitas, atque securitas redijt. hæc ex c. 17. vitæ S. Liobæ apud Surium 28. Sept. quæ floruit tempore Caroli Magni: eius memoria in Martyrologio die 28. Sept. recensetur.

*Tempes-
tis procel-
læ plu-
rimæ in
Germania
S. Lioba
virg. pre-
cib. Deo
sedanti.*

S. Radbodus Traiectensis Episcopus à Radbodo Frisonum duce, seu Rege maternum genus ducens, floruit Caroli Francorum Regis, ac Ludouici eius filij temporibus, spiritu prophetiæ, & vitæ sanctitate illustris, cuius vitam refert Surius ad diem 29. Nouembris

*Infirmus
S. Radbo-
dus Traie-
ctens. Episc.
à B. Virg.
sanatur.*

bris, in qua cap. 13. de eo sic habet. Cum aliquando Radbodus grauius decumberet, ita ut viuendi spem omnem abjiceret: beatissima Dei Genitrix, semperque Virgo Maria, subsequens ipsam sanctis virginibus Thecla, & Agne, cum multa luce ei apparuit, totum habitaculum splendore perfundens. At ille tanta visione valde perterritus, loqui præ timore nihil potuit, & propemodum exanimatus est. Tum verò Porta salutis, Domina mundi, consolationis medicinam ei adhibens, omnemque non modo timorem: sed etiam languorem depellens: Ne timens, inquit, Radbode: certus es te inuerti, cui crebro supplices offers preces. Non ego te mea dedignor consolari presentia, qui in suis ad Deum precibus, mei semper memoriam usurpas. Noueris autem, nihil ex hoc morbo tibi imminere periculi: sed curatum te iri, nec tamen diu postea in carne victurum. Securus esto tui, vigilare, & operari necesse, sed perge, ut cospisti. Sub his verbis repente splendor illic disparuit, sed permansit diu odor gratissimus: morbus omnis plane ablati est. Hæc cum ille clam quibusdam è suis exposuisset (neque enim se viuente, voluit cuiquam ea innotescere) simul etiam formam, habitum, ornatum sanctissimæ matris Dei illis explicauit, addens pulchritudinem ejus nec inueniri fati posse admirari: sanctas autem virgines Theclam, & Agnem, tam ex vultu, quam vestitu, potuisse dignosci hæc ibi.

12 Sanctus Albertus alter à sancto Alberto Carmelita Monachus Cœnobij Crispiniensis, vitæ asperitate ab ipsa pueritia, & sanctimonia præstans, cum viginti quinque annos in Monasterio exegisset, tacuitate à Lamberto Abbate impetrata in cellula apud Eremum, ut diuinitis precibus liberius vacaret, & corpus ieiunius edomaret alios viginti quinque annos inelusus permansit: à quibus duos, & viginti herbis & radicibus victitans pane prorsus abstinent, ab omni verò potu annos viginti sibi interdixit, idque hæc occasione non sine Deiparæ beneficio. Quadam hyeme ejus cellula tanta aquarum inundatione, undique obsidebatur, ut neque ad eum quisquam accedere, neque ipse inde egredi posset: quare & panis ei deerat, nec missam audire poterat (nec dum enim sacerdotio initiatus erat) itaque nocte quadam cum multo dolore pijs querimonijs Dei Genitricem compellauit, oratus, ut ipsius miseriam subleuaret. Sancta, inquit, Virgo virgi-

numularia, qua pariendo Dei filium mundo gaudia contulisti, qua es fons pietatis, & misericordie copia subueni mihi misero, corporali pane indigenti, & missarum solemnitas non audisui. Quibus dictis somno correptus obdormiuit, & ecce adest in visu sanctissima Virgo in forma matronæ pulcherrimæ, cum puellis plurimis inferioris statutæ, quas ut vidit vir Dei ait: Equidem si pridem in Monasterio feminas vidissem profecto illas expulsissem, cur igitur vos huc intrare ausa estis, cui Deipara, Tace frater ego sum Virgo Maria, quam tam dulciter inuocasti, sed quid à me vni præfari tibi? Tum ille succurre, inquit, mihi peccatori in ijs, in quibus ego, & quibus tu quocumque non ignoras me carere. Respondit Virgo Mater Putas ne omnipotentem Deum te etiam sine pane posse sustentare? Ego vero, inquit ille, credo Deum id posse, & Virgo beata: Cur autem, ait, conquirens te missas non auscultare cum tota vita tua, & omni actio tua quadam missarum sine solemnitas? Deinde visa est sanctissima Virgo buccellam panis immittere in os sancti viri. Qua quidem visione ille aded permotus fuit, ut deinceps, neque panem appetierit, neque panem edere curauit, contentus herbis radicibus, & vilibus illis cibis, quibus vesci consueverat. Deinde sacerdotio in titulus amplissima absoluitur à peccatis potestate à Paschali II. & Innocentio II. sibi facta, complures è diaboli laqueis per confessionem absoluit, peractis verò quinquaginta annis in monastico habitu omnibus Sacramentis munitus clarus miraculis migravit ad Dominum. Vixit circa annum Domini 1140. hæc ex eius vita apud Surium die 7. Aprilis.

Sanctus Anselmus Cantuariensis Archiepiscopus doctrina, & sanctitate clarissimus cum ex Anglia Romam venisset, ad Rogerium Apuliæ Ducem, qui Capuam obsidebat, ejus rogatu se contulit, atque à militari strepitu remotus cum suis degebat, in quadam Ecclesia deserta, juxta cuius ostium cisterna desuper disrupta magnæ profunditatis hiatum sua disruptione prætendebat. Is quadam nocte corporis necessitate silentio surgens lento pede exiit, & immemor foueæ per tenebras in partem diuertit, ac in profundum cecidit clamorosa voce cadendo dicens, SANCTA MARIA, ad quem sonitum eius socij præ timore huius casus ferè exanimati accurrentes homines vident in profundo, & quidam ex eis delcen-

Surium

S. Anselm.
Cantuariensis
Archiepiscopus in
cisternam
delapsus à
B. Virg. in
columnis
iustitiae

descentes, ex altera parte præcipitij, qua via erat descendendi eduxerunt eum à loco sanum omnino, ac incolumem. hæc in libro 2. ejus vitæ ab uno, qui huic rei interfuit conscripta apud Surium 21. Aprilis.

Surium.

Infirmus S. Franciscus ad moricū ejus Ordine Cruciforū à Despara sanatur.

S. Bonna.

Sanctus Franciscus ad Moricum Cœnobitam ex Ordine Cruciferorum graui, ac diuturno morbo laborantem, qui desperata à Medicis salute se ejus precibus commendarat, oratione præmissa, & (ut verbis utar S. Bonauenturæ in ejus vita cap. 4.) panis micæ accepit, & cum oleo accepto de lampade, quæ coram VIRGINIS ardebat altari, commiscens quasi quoddam electuarium per manum Fratrum infirmanti transmisit, dicens: *Medicam hanc Fratri nostro defertis Morico, qua ipsum Christi virtus non solum plena sanitati restituet, verum etiam robustum bellatorem effectum, acies nostra perseveranter adjungat.* Sciatim autem, ut antidotum illud sancti Spiritus adjuventione confectum, æger homo gustavit sanus exurgens tantum mentis, & corporis à Deo vigorem obtinuit, ut paulò post viri sancti religionem ingressus in magna corporis austeritate incolumis perseverarit. hæc sanctus Bonauentura.

Idem mulierem in partu laborantem. B. Virg. ope liberavit.

Idem sanctus Franciscus post obitum cum Christo regnans, à muliere quadam partus doloribus laborante invocatus; Desparatam ei implorare præcepit, quod sanctus Bonauentura in fine vitæ sancti Francisci de ejus miraculis, ubi agat de liberatis à dolore partus, refert his verbis. Mulier quædam de partibus Aretinis cum per septem dies partus discrimina sustineret & jam in nigredinem versa desperata esset ab omnibus, votum fecit beato Francisco, & ejus cœpit moriens auxilium invocare. Emissa autem, voto celeriter obdormiuit, viditque in somnis beatum Franciscum, se dulciter alloquentem, ac requirentem utram faciem ipsius agnosceret, & an Antiphonam illam Virginis Gloriosæ, *Salve Regina misericordia* sciret ad honorem hujus Virginis recitare.

Qua respondente se habere notitiam de utrisque: *Incipe, ait Sanctus, Antiphonam sacram & antequam compleas, paries cum salute.* Ad hanc vocem, & evigilauit mulier, & cū timore cœpit dicere: *Salve Regina misericordia.* Cūque illos misericordes oculos precaretur, fructumque commemoraret uteri virginis, continuò cunctis liberata pressuris, infantem peperit speciosum, gratias agens Regina:

misericordiæ, quæ per b. Francisci merita, ipsius fuerat dignata misereri. hæc tenus Bonauentura.

13. Sanctus Petrus ex Ordine Prædicatorum sanctimoniam, & martyrio inclutus, demandatum sibi in ditione Mediolanensi contra Hæreticos Inquisitoris munus diligenter obibat, ac disputationis certamen cum fidei hostibus, cum quadam spiritali fiducia suscipiebat, quam ex subjecta reuelatione conceperat; cum enim aliquando obfuturos, eoque incertos eventus non nihil paueret; atque ante altare sanctissimæ Virginis agones suos Virgini commendaret, per beatissimam Virginem eisdem dormienti responsum est: *Ego pro te rogavi Petre, ut non desicias fides tua,* hac fiducia fretus nihil formidabat, hæc auctor vitæ ejus apud Surium in Aprilii die 29.

Sanctus Thomas Aquinas ex odem Ordine Prædicatorum Doctor præclarissimus cū à Fratribus in arce Castri S. Joannis inclusus teneretur. & ab impudica muliere introductus ad flagitium sollicitaretur, ut sensu castissimus adoleseps se illius illecebris & pestiferis suggestionibus non nihil moveri: *Ne quasi simas, inquit, Domine Jesu, & sanctissima Christi mater, & Virgo Maria, utram immam me scelere obstringam,* cujus precatōnis fructum illicò sensit: nam diuina virtute roboratus proacem illam feminam titione è foco arrepto fugauit, mox flexis genibus ante signum crucis cum lacrymis à Domino perpetuæ integritatis donum impetrauit: ibique somno correptus per quietem visus est, sibi à duobus Angelis confringi lumbos, quo ex tempore omni postea libidinis sensu caruit. hæc ex ejus vita apud Surium die 7. Martij.

Sanctus Albertus Carmelita sanctitate, ac signorum gloria conspicuus, in edendis miraculis crebro Beatæ Virg. Desparæ, cujus beneficio è parentibus sterilibus natus erat, opem implorabat. Quare cū Urbs Messana à Roberto Rege Neapolitano arcta obsidione premeretur, & extrema comæatus inopia obsessi laborarent; proceres cum Ciuibus sanctum virum adeunt, obnixæque orant, ut preces ad Clementissimum Deum, ejusque Virginem matrem in tanta in Urbis necessitate funderet. Quod ubi fecisset tres triremes onustæ annonam importarunt, qua exposita nusquam visæ sunt, creditum est autem Angelorum ductu appullas.

Mona-

